

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **J. B. i M. B.**

przeciwko: (...) **spółce z o.o. Spółce komandytowej we W.**

o udzielenie zabezpieczenia przed wytoczeniem powództwa o zaniechanie, złożenie oświadczenia i zapłatę

na skutek zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 21 września 2012 r., sygn. akt X GCo 140/12

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie;

2. zasądzić od J. B. i M. B. solidarnie na rzecz (...) spółki z o.o. Spółki komandytowej we W. kwotę 437 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek J. B. i M. B. o udzielenie zabezpieczenia przyszłego powództwa.

Wniosek ten obejmował żądania zakazania obowiązanemu (...) sp. z o.o. Spółce komandytowej we W. naruszania przysługujących uprawnionym praw ochronnych na znak przemysłowy oraz dopuszczania się czynów nieuczciwej konkurencji poprzez:

- zakazania wprowadzania do obrotu produktów w postaci mydeł reklamowych wyprodukowanych na bazie gliceryny, przezroczystych, zawierających wtopiony w mydło napis reklamowy,

- nakazanie zajęcia znajdujących się w siedzibie, magazynie lub innych pomieszczeniach zobowiązanego towarów w postaci mydeł reklamowych wyprodukowanych na bazie gliceryny, przezroczystych, zawierających wtopiony w nie napis reklamowy na czas trwania postępowania.

Sąd Okręgowy uznał, że choć uprawnieni uprawdopodobnili roszczenie, to jednak brak było podstaw do uznania, że uprawdopodobnili również posiadanie interesu prawnego w udzieleniu jego zabezpieczenia.

We wniesionym na nie zażaleniu wnioskodawcy domagali się jego zmiany poprzez uwzględnienie przedmiotowego wniosku, zarzucając Sądowi I Instancji, że przy jego wydaniu dopuścił się naruszenia przepisów postępowania tj.:

1. art. 129 § 4 k.p.c. w zw. z art. 293 k.p.c. poprzez brak ich wezwania do przedłożenia oryginalnych mydełek, które produkują, podczas gdy sąd zobowiązany jest z urzędu do dokonania tej czynności, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, co miało miejsce w niniejszym postępowaniu;

2. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego w postaci opisu i rysunku mydła reklamowego wyprodukowanego przez wnioskodawców oraz dowodu rzeczowego w postaci mydła reklamowego wytworzonego przez obowiązanego, skutkującego uznaniem, że produkty te nie są do siebie podobne, podczas gdy w rzeczywistości zawierają one te same cechy istotne, co uzasadnia interes prawny wnioskodawców w udzieleniu zabezpieczenia ich roszczenia;

3. art. 755 § 1 k.p.c. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia wynikające z mylnego uznania, że wnioskodawcy nie wykazali interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, podczas gdy w rzeczywistości w sposób wiarygodny go wykazali.

W odpowiedzi na zażalenie obowiązany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz od wnioskodawców solidarnie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem mimo częściowo błędnego uzasadnienia, zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu.

Zważyć należy, iż na gruncie przepisów zawartych w art. 730 i nast. k.p.c., celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W tym też szeroko pojmowanym zakresie dokonywać należy oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 k.p.c., a warunkujących udzielenie zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, zdefiniowanego w § 2 cytowanego przepisu. Roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa jego istnienia. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia wiąże się z koniecznością uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone.

Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, na tle powyższych regulacji, że ciężar wykazania powyższych przesłanek spoczywa na wnioskodawcy. Wezwania skarżących do przedłożenia dowodu dowodzącego zasadności ich roszczeń, w trybie art. 129 § 4 k.p.c. w zw. z art. 293 k.p.c., stanowiłyby naruszenie art. 738 k.p.c., zgodnie z którym sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. Wezwanie, o którym mowa w zażaleniu, dotyczy sytuacji wyjątkowych, co wynika z literalnego brzmienia tego przepisu. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Trzeba však mieć na uwadze, że wnioskodawcy są podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą, a ponadto byli reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika. Uczynienie zadość żądaniu uprawnionych przez Sąd Okręgowy naruszałoby zasady równości stron oraz stanowiłyby naruszenie przepisów o postępowaniu zabezpieczającym.

Nietrafny okazał się również zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Niezwłocznie po wpłynięciu wniosku o udzielenie zabezpieczenia, rolą Sądu Okręgowego było dokonanie oceny, czy na podstawie dowodów załączonych do wniosku przyszłe roszczenie uprawnionych jest uprawdopodobnione na tyle, aby udzielić zabezpieczenia przyszłego powództwa. Sąd I Instancji dokonał takiej oceny i zasadnie uznał, że prima facie produkty uprawnionych i zobowiązanego nie są do siebie podobne. Powyższy wniosek Sąd Okręgowy logicznie uzasadnił, a Sąd Apelacyjny

argumentację w tym zakresie w pełni podziela. Zarzuty skarżący stanowią jedynie polemikę z dokonaną oceną nie znajdującą oparcia w materiale dowodowym.

Podkreślić również trzeba, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie, jeśli skarżący zdecydują się na wytoczenie powództwa, że powyższej oceny nie zmienia załączony do zażalenia dowód rzeczowy. Porównując produkt skarżących z towarem strony obowiązanej nie sposób jednoznacznie na tym etapie postępowania uznać, że są one do siebie podobne w taki sposób, aby doszło do naruszenia ustawy prawo własności przemysłowej, czy też ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Produkty te różnią się przede wszystkim kształtem i kolorem, a więc elementami istotnymi z punktu widzenia konsumenta. Posiadają również czytelny opis, z którego wynika, kto jest ich producentem.

Należy przy tym wskazać, że prawo z rejestracji nr (...) wzoru przemysłowego pt. mydło, zostało udzielone na mydło glicerynowe w kształcie prostokąta o zaokrąglonych brzegach w kolorze pomarańczowym, w którego wnętrzu znajduje się cienka, przezroczysta folia z nadrukiem reklamowym. Ani mydło produkowane przez skarżących, złożone na etapie postępowania zażaleniowego, ani też mydła stanowiące wyrób obowiązanej, których zdjęcia oraz jeden egzemplarz został załączony do akt sprawy wraz z przedmiotowym wnioskiem, nie zawierają wszystkich tych elementów, które zostały wskazane w/w opisie wzoru przemysłowego, jako istotne cechy produktu, do którego on się odnosi.

W świetle przedłożonych przez wnioskodawców dowodów, brak jest również podstaw do uznania, że zostało przez nich uprawdopodobnione, że obowiązani dopuścili się wobec nich czynów nieuczciwej konkurencji.

Bezasadny okazał się również zarzut naruszenia art. 75 § 1 k.p.c. Przepis ten dotyczy sposobu zabezpieczenia, nie zaś jego przesłanek, które zostały określone w art. 730¹ § 1 k.p.c. Skoro Sąd Okręgowy oddalił wniosek nie mógł naruszyć tego przepisu.

Słusznie z kolei skarżący podniósł, że Sąd I Instancji nieprawidłowo odniósł się do przesłanki interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W sprawach z zakresu własności przemysłowej oraz czynów nieuczciwej konkurencji na tle roszczeń o zaniechanie interesu prawnego wyraża się m.in. w możliwości utraty przez uprawnionych dobrego imienia i rozpoznawalności swojej marki wskutek dalszych naruszeń. Z tych też względów przyjmuje się, że w takich wypadkach dopuszczalne jest orzeczenie sposobów zabezpieczenia tożsamy z tymczasowym zaspokojeniem takiej kategorii roszczeń.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy przywołał argumenty implikujące wniosek o braku uprawdopodobnienia roszczenia uprawnionych, które to motywy zasadniczo były słuszne, nie rozważył natomiast przesłanki interesu prawnego w zakreślonym wyżej znaczeniu. Co prawda zaznaczył, że uprawnieni nie wykazali, by produkty obowiązanej były gorszej jakości, przez co osłabiłaby się marka produktów wnioskodawców, jednak powyższe nie może stanowić rzeczowego uzasadnienia omawianej przesłanki, zwłaszcza w kontekście wcześniejszych rozważań. Niemniej jednak wobec stwierdzenia braku uprawdopodobnienia roszczenia, odnoszenie się do przesłanki braku uprawdopodobnienia interesu prawnego, w jego zabezpieczeniu należało uznać za bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c., orzekł jak w punkcie I.

Odnosząc się do wniosku strony przeciwnej o zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawców kosztów postępowania zażaleniowego, należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c. w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd rozstrzyga o kosztach postępowania zabezpieczającego. W realiach tej sprawy takim orzeczeniem jest niniejsze postanowienie, dlatego też wobec oddalenia przedmiotowego wniosku, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c. oraz § 10 pkt 18 w zw. z §12 ust. 2 pkt 2 roz. Min. Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...), postanowił jak w pkt. II.

(...)

(...)

(...)

(...)

MR